



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 428/2026
15.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Васића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Васића – адвоката Александра Панчевског и браниоца окривљеног Мирослава Стојановића - адвоката Александра Негића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.314/22 од 05.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1131/25 од 15.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 15. априла 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Васића – адвоката Александра Панчевског, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.314/22 од 05.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1131/25 од 15.01.2026. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Стојановића - адвоката Александра Негића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.314/22 од 05.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1131/25 од 15.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.314/22 од 05.09.2025. године окривљени Немања Васић и Мирослав Стојановић су, поред окривљеног АА, оглашени кривим, и то окривљени Немања Васић због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у саизвршилаштву, у вези члана 33. Кривичног законика, а окривљени Мирослав Стојановић због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за која дела су осуђени на казне затвора у трајању од по три године, а у које казне им је урачунато време проведено у притвору од 02.02.2016. до 01.07.2016. године и време проведено по мери забране напуштања стана у периоду од 01.07.2016. до 30.12.2016. године.

Истом пресудом, од окривљених је на основу члана 246. став 7. КЗ у вези члана 87. КЗ одузета супстанца проглашена за опојну дрогу, као и мобилни телефони са припадајућим СИМ картицама, ближе описани у изреци првостепене пресуде.

Окривљени су обавезани на плаћање судског паушала и трошкова кривичног поступка, у износима наведеним у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1131/25 од 15.01.2026. године, поред осталог, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Немање Васића – адвоката Александра Панчевског, пресуда Вишег суда у Београду К бр.314/22 од 05.09.2025. године преиначена је у погледу одлуке о мери безбедности, тако што је окривљеном Немањи Васићу враћен мобилни телефон марке „...“ ИМЕИ број ... и ИМЕИ број ..., са две СИМ картице МТС мреже, серијских бројева наведених у изреци другостепене пресуде. Истовремено је одређено да се жалба браниоца окривљеног Немање Васића у преосталом делу, као и жалба браниоца истог окривљеног – адвоката Александра Зарића, те браниоца окривљеног Мирослава Стојановића – адвоката Александра Негића, као и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбијају као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Немање Васића - адвокат Александар Панчевски, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе;

-бранилац окривљеног Мирослава Стојановића - адвокат Александар Негић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) из става 4. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Васића - адвоката Александра Панчевског је неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Стојановића - адвоката Александра Негића недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Васића - адвоката Александра Панчевског истиче да се нижестепене пресуде заснивају

на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, и то на записнику о претресању стана и других просторија ПУ за град Београд УКП – ОБПОК од 02.02.2016. године, при чему се незаконитост овог доказа, према наводима захтева, огледа у томе што су наведени записник потписали и окривљени АА и окривљени Немања Васић као држаоци стана, док је потврду о привремено одузетим предметима потписао само окривљени АА. Према наводима захтева, другостепени суд је упркос овим чињеницама заузео став да се ради о доказу прибављеном на законит начин, те је и другостепена пресуда захваћена истом битном повредом одредаба кривичног поступка.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Васића Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 152. став 1. ЗКП прописано је да се претресање стана и других просторија или лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем пронаћи окривљени, трагови кривичног дела или предмети важни за поступак. Ставом 2. истог члана прописано је да се претресање стана и других просторија или лица предузима на основу наредбе суда или изузетно без наредбе на основу законског овлашћења.

Одредбом члана 156. став 1. ЗКП прописано је да после предаје наредбе о претресању, држалац стана и других просторија или лице на коме ће се претресање предузети позива се да добровољно преда лице, односно предмете који се траже. Ставом 2. је прописано да ће се држалац или лице из става 1. овог члана поучити да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању. Ставом 4. је прописано да ће се држалац стана и других просторија позвати да присуствује претресању, док је ставом 7. прописано да претресању присуствују два пунолетна грађанина као сведоци који ће се пре почетка претресања упозорити да пазе на ток претресања, као и да имају право да пре потписивања записника о претресању ставе своје приговоре на веродостојност садржине записника.

Одредбом члана 157. став 4. ЗКП прописано је да ће се о сваком претресању сачинити записник у коме ће се тачно описати предмети и исправе који се одузимају и место на коме су пронађени. Истом одредбом је прописано и да се у записник уносе примедбе присутних лица, а записник о претресању потписују присутна лица, док се о одузетим предметима сачињава потврда која ће се одмах издати лицу од кога су предмети, односно исправе одузете.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је претресање куће у улици ... у ..., која је у власништву породице окривљеног Немање Васића, обављено по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп Пов бр.132/16 од 02.02.2016. године, да је наредба за претресање гласила на обојицу окривљених и која је обојици уручена, што је констатовано на записнику, да је претресање обављено у присуству два пунолетна грађана у својству сведока, и то ББ и ВВ, који су према констатацији на записнику поучени о њиховој улози током спровођења претресања, да је претресању присуствовао и адвокат Зоран Марић, те да су сва ова лица, као и службена лица која су присуствовала претресању потписали записник без икаквих примедби, укључујући и окривљене Немању Васића и АА и адвоката Зорана Марића, то је по оцени овога суда претресање стана и других просторија, односно куће у конкретном случају, у свему изршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157.

ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње. При томе, чињеница да је само окривљени АА потписао потврду о привремено одузетим предметима, не доводи у сумњу законитост овог доказа.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Васића – адвоката Александра Панчевског, којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Стојановића – адвоката Александра Негића, одбачен је као недозвољен.

Ово стога што адвокат Александар Негић у поднетом захтеву у уводу само формално истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, због које је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, док у образложењу захтева с тим у вези наводи да је Апелациони суд у Београду, као другостепени, пропустио да предмет оптужбе реши на потпун начин, јер у смислу одредбе члана 460. став 1. ЗКП није изнео разлоге о жалбеним наводима који су од значаја за доношење одлуке, и полемише са образложењем другостепене пресуде у делу који се односи на наредбу о тајном надзору и комуникацији у односу на окривљеног Мирослава Стојановића, уз сопствени закључак да је нетачна интерпретација транскрипата обављених разговора у првостепеној и другостепеној пресуди у односу на разговоре са броја телефона ... Како, дакле, бранилац окривљеног Мирослава Стојановића – адвокат Александар Негић само формално у уводу захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, док у образложењу с тим у вези указује на повреду члана 460. став 1. ЗКП и полемише са образложењем другостепене пресуде, из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић